

ΠΑΤΡΑΙ—ΣΑΒΒΑΤΟΝ 3 Ιουλίου 1910

— ΓΡΑΦΕΙΑ: Όδός Κορίνθου αριθ. 135. —

ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΝ
ΚΥΡΙΑΚΗΣ
ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΕΚΤΑΚΤΟΥ
ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

Επί τη ευκαιρία της δημοσιεύσεως των Απομνημονευμάτων του όδοντο-ατρού της Αυτοκρατορίας Εύγενίας, Έδανς, έδημοσιεύθη πρό ήμερών εν τω «Νέφ Έλευθερώ Τύπω» της Βιέννης έπιφυλλίς, ήν συνεργάτης εκτακτος και φίλος του «Νεολόγου» μετέφερε χάριν των αναγνωστών αυτού. Η έπιφυλλίς είνε γεγραμμένη με ύφος εκλεκτόν και με δύναμιν σπανίαν υπό εκτάκτου συντάκτου του περισπουδάζου Βιενναίου φύλλου. Την έπιφυλλίδα ταύτην θα δημοσιεύσωμεν εις τον «Νεολόγον» από της αύριον Κυριακής και εις τρία συνεχή φύλλα.

Η ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ
ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΟΥ

Όπως άπροσδοκίτως εγνώσθη χθές ή έντεϋθεν μετάθεσις του Νομάρχου Άγατας και Ήλιδος κ. Σ. Δασίου. Άπροσδοκίτως διά τους πολλούς, διότι οι όλγοι εγνώριζον ότι επέκειτο ή μετάθεσις αυτή. Διά τον Νομόν, ού επί μηνας μόλις ένομαρχευσεν ο κ. Δάσιος, ή έξ αυτού άπομακρυνσίς του δέν είνε ούτε ευχάριστος ούτε συμφέρουσα. Είνε τόσον όλίγα τά διαθέσιμα δι' ύψηλās εν τη δημοσία ύπηρεσία θέσεις ικανά πρόσωπα, ώστε ή εν τω ήμετέρω Νομφ παραμονή του κ. Δασίου έπρεπε να θεωρηθί ή απόκλιση, όπως τοιοϋτον ύπηρες και διά τους άλλους νομούς, εις ους ύπηρετήσε και άφῆκεν άλγισμονήτους άναμνήσεις. Δέν ύπάρχει άλλήως πρόσόν εκ των άπαιτουμένων προς ευδοκίμησην και δρασιν, τό όποιον να μη κοσμή τον μετατιθέμενον Νομάρχην Άχαιοήλιδος και δέν ύπάρχει άρετή έξ εκείνων τάς όποιάς άπαιτεί ή Πολιτεία, ή όποία να μη περιβάλλη τον ύπάλ- ληλον τοϋτον. Χαρακτήρ άκέραιος, άντίληψις όξεία, καθήκοντος πλήρης συναισθήσις, φιλεργία άπαραδειγμάτιστος, άμεροληψία, σπανία, ένδιαφέρον σφριγηλόν ύπερ παντός καλοϋ, είνε τά προσόντα τά όποία διακρίνουσι τον κ. Δάσιον. Έκάστη άρετή έξ αυτών έχει τάς εκδηλώσεις της εις τά πράγματα. Είνε ο ύπάλλληλος της ούσίας, ο όποιος δέν χάνεται εις θεωρίας. Διότι ο κ. Δάσιος αισθάνεται ο,τι πρεσβεύει και παθαίνεται κατά την εκπλήρωσιν των καθήκοντων του. Θά ήσαν πολύ ευτυχείς αι Πάτραι, αλλά και σύμπας ο Νομός, άν ή μετάθεσις δέν έπραγματοποιείτο. Δυστυχώς πρόκειται περί γεγονό- τος όριστικου,ώς φαίνεται, και δέν άπομένει ήμιν ή ή έφρασις θλί- ψως επί τούτω, διότι άκράδαντον έχομεν την πεποίθησιν ότι παραιμέ- νων ως διοικητικός Άρχων του ή- μετέρου Νομού επί χρόνον ικανόν ο κ. Δάσιος θα ώφέλει σπουδαίως τά συμφέροντα του Νομού τούτου, ιδιαιτάτα δέ της πόλεως ταύτης.

ΑΠΕΥΚΤΑΙΑ ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ

Ήκούσθη χθές εν στενωφ κατ' άρχας, εν ευρείς είτα κύκλω, ή διάδοσις, ότι έπι- κείται ή έπιδικώκεται ή έντεϋθεν μετάθεσις του Ταμίου Πατρών κ. Χρ. Σακελλαρο- πούλου. Καί ήρκεσε μόνη ή διάδοσις αυτή όπως θορυβήσῃ την κοινωνίαν ήμων και γεννηθί ή ιδέα συσώμου διαμαρτυρίας κατά του μελετωμένου τυχόν μέτρου. Ουδένά βε- βαιώς έπικλήσσει ή συγκίνησις αυτή, διότι εις ούδένά διατελεί άγνωστος ή ιδανικότης και ή τελειότης, εις την όποιαν έχει άγα- γεί το ύπόδρημα αυτό ο παρ' ήμιν Ταμίας κ. Σακελλαρόπουλος, ο ήμων τού ά- κηλιδώτου χαρακτήρος του αλλά και της σπανίας προσηθείας του ήθους του, συνδε- θείς στεντάτα μετά της ήμετέρας κοινο- νίας και καταστάς σφόδρ εν της σαρκίς αϊ- της, μέλος συμπαιθέστατον και τά μέλα ευσπύλητον. Ουδέις έπίσης έληγουμένην ότι και άλλοτε είχαν έπισητηθί ή έντι- μισις του εξαίρετου τούτου ύπαλλήλου και ότι ή γεννημένη άπίστωσις έθραύσθη πρό της έξαιρέσεως της κοινής γνώμης. Να πιστεύ- σωμεν, ότι ή χθεσινή διάδοσις άποτελεί έ- πανάληψιν της άποτυχούσης τότε άποπει- ρας και ότι ή Κυβέρνησις Δραγούμη, ή ά- ναλαβούσα την άρχήν υπό συνθήκας έξαι- ρετικής, θέλει διαπράξει τό άδικημα της έντεϋθεν άπομακρύνσεως ύπαλλήλου της χρηστότητος και της άκρασίτης του Τα- μίου Πατρών: Έάν ο κ. Ύπουργός των Οικονομικών ελάμβανε τον κόπον να βολι- δοσκοπήσῃ την πλίν ταύτην, ώρισμένως δέν θα εύρισκεν ούδέ ένα πολίτην έπιθυ- μούντα την μετάθεσιν ταύτην, έστω και άν έπρόκειτο να άποδοθί μεζών τιμή εις ύ- πάλληλον, έχοντα να έπιδείξῃ παρελθόν τόση άγνόν. Καί νομίζομεν ότι άπάνταί ένός δημοψηφίσματος άποκλήτου και άυ- θορμητού, δέν είνε ποτέ δυνατόν να στερή- σῃ την πόλιν των Πατρών ύπαλλήλου τόση ικανοσύνη και δημοφιλία, όστις έχει έξ άλλου να έπιδείξῃ και την έπωφελέ ή άρετήν ότι και του δημοσίου τά συμφέροντα έυ- πηρετεί μετά θερμού ζήλου.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Τιμή εις τον στρατόν μας, τιμή εις τό ναυτικόν μας. Τά «Έλευθερία» απέδειξαν, ότι και ο μὲν και τό δέ, δι- καίως άπολαύουσι της μεγάλης έπιτυ- χσεως του Έθνους και της μεγάλης λα- τρείας του Έλληνικού λαού. Υάτο- ρουσι μέσα εις αυτά χρυσάί έλπίδες, τάς όποιάς άνεπείρωσαν οι τελευταίοι σκο- πευτικοί άγώνες. Η νίκη έπετεργίσεν επάνω εις τους καλούς μας φαντάζους, εις τους λεβέντες ευζώνους μας και εις τά θαλασσοπούλια του πολεμικού μας Ναυτικού. Νίκη εις τό εϋγενέστερον ά- γώνισμα, νίκη εν τη έθνικωτέρω άμί- λη, θριαμβος εν τη άναστηλώσει της πατριωτικώτερας ιδέας. Στρατός και ναυτικόν έπρωτοστάτησαν και τοϋτο είνε παρήγορον, είνε ένθαρρυντικόν, είνε συγκινητικόν διά πᾶσαν Έλληνικήν ψυχήν, ή όποία επί των δύο αυτών στόλων στηρίζῃ την ύπαρξίν της, την Πατρίδα της, την Ήσπιν της. Τιμή εις τον Στρατόν μας, δόξα εις τό Ναυτικόν μας.

Μετά τό πέρας της εκγυμνάσεως των έφάδρων των κλάσεων 1904 και 1905 και μετά την άπόλυσιν αυτών, άξίζει να έξαρθή ό,τι ύπέσταν εις την άντίληψιν πάντων. Θά ήτο παράλειψις ουσιώδης, εάν δέντως δέν έτονίζετο τό έν της εκγυμνά- σεως των έφάδρων έπιβλόν άποτέλεσμα. Έκλήθησαν προς εκγύμνασιν άνδρωται ά- δαείς κατά τό πλείστον εις τον χειρισμόν των όπλων, άγνωστονς έντελώς τους κα- νονισμούς της στρατιωτικής πειθαρχίας και εν γένει μη έχοντες ιδέαν της ζωής και των καθηκόντων του στρατιώτου και εις διάστημα τεσσαράκοντα ή πενήτηκοντα ήμερών, άν δέν έγιναν τέλειαι στρατιώ- ται, έμαθον ούχ' ήττον πολλά, κατηρτί- σθησαν στρατιωτικώς, δυνάμειν ήδη να προσάψουσιν τό δικαία της πατρίδος τον έν ταίς τάξεις του στρατού. Χίλιαι και πλέον άνθρωποι παραμένοντες εν Πάτραις επί τόσον χρόνον, έπιδείξαν διαγωγήν ά- ξιέπαινον, ούδεμίαν άφρομήν δόντας και εις άπλήν παρεξήγησιν άκόμη. Άλλ' ό,τι είνε άξίον ιδίας μνείας, είνε ότι οι άγύμνα- στοι αυτοί έφάδροι άσκηθήσαν εις την σκο- ποβολήν, έσημείωσαν πρωτοφανείς έπιτυ- χίας τόσο, ώστε τινές έξ αυτών να ύπο- δεχθών, όπως μεταάρχον και εις τους

άγώνας των «Έλευθερίων», καθ' ους άν δέν έπρωτεύσαν, άνεδείχθησαν όμως κάλ- ηστοι σκοπευταί. Πλήρ δέ της σκοποβο- λής και τά άλλα γυμνάσια έξέμαθον οι έφάδροι έντες βραχυτάτου χρονικού διαστή- ματος και όλα αυτά, χάρις εις την έπι- μελή διδασκαλίαν των κ.κ. άξιωματικών και ιδιαιτέρως εις την μέριμναν του δι- οικήτου του συντάγματος κ. Αναγνωστο- πούλου, έργασθέντος ακαταπόνητος τη ά- ληθεία, όπως έπιτευχθί ή τελεία εκγύ- μνασις των έφάδρων.

Ο Ύπουργός κ. Παναγιωτόπουλος δι- είδεν εν τη διεξαγωγή των Έλευθε- ρίων άγώνων, ότι ο σπουδαιότερος λόγος της μη προσελεύσεως πλέον των τετρα- κοσίων σκοπευτών είνε ο περιοριστικός όρος της ηλικίας των τριάντα έτών, διά τοϋτο δέ δικαίως έσκέφθη περί αύτή- σεως του όρίου της ηλικίας μέχρι των τετ- σαράκοντα έτών. Ούτω δέν θα άποκλειόν- ται σκοπευταί, οι όποιοι θα ήδύνατο να μετάρχωσι μετ' έπιτυχίας των τελευταίων άγώνων, άν μη παρεκώλυεν αυτούς της ηλικίας τό όριον. Καί ύπάρχον αίτήσεις σκοπευτών, άνωτέρως των τριάντα έτών ηλικίας κατά δύο τρεΐς και πέντε μήνας, αλλ' άπερρίσθησαν υπό της έπιτροπής, συνεπεί του νόμου και προς άποφυγήν έν- στάσεων. Ήδη ή τροποποίησις της σχετι- κής διατάξεως περί όρίου ηλικίας, θα ένι- σχύσῃ μεγάλως τον σκοπὸν των άγώνων και θ' αύξήσῃ εις τά μέλλοντα Έλευθερία των αριθμὸν των σκοπευτών.

Αλλά και τό ζήτημα της αύξήσεως των χρηματικών βραβείων δέν είνε μικρού λόγου άξίον. Δι' αύτῃς θα αύξηθώ- σιν αι έλπίδες των σκοπευτών και θα ύποδαυισθί επί μέλλον ο ζήλος των νέων εις τό άγώνισμα της σκοποβολής. Άπέδει- ξε, ότι τά διανεμηθέντα έπαθλα εις τους διαφόρους σκοπευτάς, έθεωρήθησαν ύπ' αυ- των ως βραβεΐα τιμής και προέξησης την έντύπωσιν των πρώτων βραβείων. (Ο άτομικός έγωισμός των άγωνιζομένων ύπερ μάλλον εύγενούς ιδέας πρέπει πάντως να ικα- νοποιήται, πρό παντός χάριν αύτης της ιδέας.

Η νόσος μάλης ή εις τά ζωα ένσκήψα- σα, φαίνεται, ότι άπειλεί να λάβῃ δια- στάσεις, άν μη ληφθί μέτρον καταπολε- μήσεως αύτης διά της έπιστήμης. Είνε άνάγκη εν τούτοις να διατεθί πᾶν μέσον προς άπομόνωσιν και εξόντωσιν των προσ- εληθόντων ζώων, καθότι ύπάρχει κίνδυ- νος εξαπλώσεως της τρομερῆς αύτης νόσου ή όποία προσμοιάζει προς την εθρίν και ήτις μεταδίδεται και εις τους άνθρώπους. Οι άρμόδιοι άς λάβωσι τά μέτρα των.

ΔΗΘΕΝ ΛΟΓΟΙ ΡΑΛΛΗ

Ημετά του κ. Ράλλη συνέν- τευξις ήν έδημοσίευσεν ή «Πε- λοπόννησος» εάν δέν είνε άπο- λύτως εικονική, είνε ήμως εν τοις πλείστοις άνακριδής. Καί αν ο γράψας αύτην έχει τό χά- ρισμα του μαντεύειν κατ' έ- διον τρόπον τάς σκέψεις των άν- θρώπων μεθ' ών δέν έρχεται εις έπικοινωνίαν και μεταδίδει λόγους αυτών ους δέν ήκουσε, βέβαιον ήμως είνε επί του προ- κειμένου ότι ο κ. Ράλλης, όν παρηκολούθησε συνάκτης ήμων κατά πόδας ούδενι άπολύτως είπε έξ όσων έγραψεν ή «Πελο- πόννησος» και δῆ σχετικώς με- την δρᾶσιν της Κυβερνήσεως. Ούτε περί «Έλευθερίων» είπε τι ούτε περί άμελείας της Κυ- βερνήσεως διά τάς στρατιωτι- κές παρασκευάς. Ποιούμεθα την δειψύσειν ταύτην διότι έχο- μεν βεβαίως ύπονοίας όπως πιστεύομεν ότι γνωστός ένδια- φερόμενος έπλασεν τους λόγους τοϋτους έπίτηδες, όπως μειώσῃ την έπιτυχείαν της ιδέας των «Έλευθερίων» καθ' ής εΐργα- σθησαν ύπόυλως. Ο κ. Ράλλης ούτε είπε, ούτε ήδύνατο να εΐπῃ όσα έγραψεν ή συνάδελφος «Πε- λοπόννησος», ο συνάκτης δέ αύτης καλώς θα πράξῃ εφεξής, εάν προτιμήσῃ να παρίσταται ως ύστερον χρονογραφικώς παρά να δημιουργή φαντασιώ- δεις λόγους, ως δῆθεν έξ έπι- σήμων χειλέων έκφερομένων.

ΤΑ „ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ“ ΚΑΙ Ο ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Είνε λίαν χαρακτηριστική, ή σιγή με την όποιαν ο Αθηναϊκός τύπος ύ- πεδέχθη την νίκην του πρώτου σκο- πευτού Έλληνος των «Έλευθερίων» ού μήν αλλά και αύτην την ιδέαν των «Έλευθερίων». Καί ήμως είχε την ύποχρέωσιν να έξάρξῃ τό γεγονός αυτό, ως καθαρώς έθνικόν και ως μέλλον να διανοιή εις την νέαν γενεάν τον όρ- μον της έθνικής άναγεννήσεως. Η τηρηθείσα άτύγγνοςτος σιωπή προ- ξένησε και δικαίως την έντύπωσιν, ότι ο Αθηναϊκός τύπος άδιαφορεί έ- κάστοτε εις πᾶν ό,τι διαφεύγει τον κύκλον της πρωτεύουσας και στρέφε- ται εις τον επαρχιακόν. Ήλικος θό- ρος θα ένίμετο και όποιοι παιάνες θα έτονίζοντο υπό του Αθηναϊκού τύ- που, αν οι Έθνικαί ούτοι άγώνες, οι έγκλειόντες εν τω σκοπφ αυτών την άγνωστέρην ιδέαν διεξήγοντο εν Αθή- ναις, ή έτύγχανεν Αθηναίος ο πρώ- τος νικητής. Ούτε τό έν, ούτε τό έ- τερον συνέβη και αι εφημερίδες της πρωτεύουσας έσίγησαν, διά να άσχο- ληθώσι μετ' ένδιαφέροντος περί των εν Φαλήρω κολυμβητικών άγώνων. Τούτα, εκ διαμέτρου αντίθετος προς τά πράγματα ύπήρξε σχεδόν πάντοτε ή άντίληψις του Αθηναϊκού τύπου, δι' όσα γεγονότα εκτυλίσσονται πέ- ραν του Πειραιώς και εκείθεν του Μαραθώνος.

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

Αθήναι—Τηλεφωνικώς μ. μ.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

—ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Ός έξῃς άνεκοινώθησαν εκ των Πατριαρχείων εις την «Πρόσδον» της Κωνιπόλεως, τά της άκροάσεως του Πατριάρχου και της έπιτροπής παρά τω Σουλτάνω:

«Η ύποδοχή, ή προς τον Πα- τριάρχην και την έπιτροπήν εν τοις άνακτόροις γενομένη, ήτο έπίσημος καθ' όλην την σημασίαν της λέξε- ως, συνάμα δέ και οικεία.

«Μας άπεδόθησαν έκτακτοι τι- μαί, ο δέ Άνάξ, δεχθείς ήμᾶς εις άκρόασιν, έπιμόνως εξήγησε να λά- βωμεν θέσιν έναντι αυτού και ή- κουσε μετά προσοχής τά υπό του Πατριάρχου Έλληνιστί πρώτον λε- χθέντα και υπό του κ. Κοσμίδη κα- τόπιν μεθερμηνυθέντα.

«Η Α. Μεγαλειότης άπήντησε λίαν καταλλήλως και πως ένθαρ- ρυντικώς. Έδήλωσεν ότι συμμερί- ζεται την λύτην του Έλληνικού Έθνους και έβεβαίωσεν ότι πάντα τά προνόμια του ήμετέρου Έθνους τά υπό των προκατόχων του άνα- γνωρισθέντα, σέβεται και έπιθυμεί την διατήρησιν αυτών.

«Έστρεψεν είτα τον λόγον, πα- ραστήσας τά καθήκοντα αυτού ως μονάρχου συνταγματικού Κράτους. Έδήλωσε δέ ότι θα ήτο καλόν πάν- τες να συνεργασθών προς εξεύρε- σιν τρόπου διά την διευθέτησιν της διαφοράς, καθ' όσον πιστεύει, ότι και τό Πατριαρχείον δέν έχει διά- φορον γνώμην.

«Ο προεισαγωγικός λόγος και ο έπιλογος έδήλουν πνεύμα ευνοϊκόν και τείνον προς διευθέτησιν της δι- αφοράς και ένειχον σημεία δεικνύ- οντα διαθέσεις προς άρσιν της δυ- σαρσεαίας του ήμετέρου Έθνους, και σιωπηράν παραδοχήν των ήμετέρων έπιχειρημάτων».

—ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ Μ. ΒΕΖΥΡΟΥ

ΠΕΡΑΝ: Άνεκοινώθη υπό της Μ. Βεζυρείας εις τό Πα- τριαρχείον, ότι κατ' άπόφασιν της Πύλης ή έφαρμογή του νό- μου περί των άμφισβητουμένων εκκλησιών δέν θά άρχίσῃ πρό της άνεγέρσεως των νέων εκκλη- σιών. Είς άναλόγους άνακοινώ- σεις προέβη και ο Ύπουργός των Όρησκευμάτων εις τους Έλληνας βουλευτάς.

—ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ: Ο Πατριάρ- χης έλαβεν ύπερ τά 150 τηλεγρα- φήματα Έλληνικών κοινοτήτων της Μακεδονίας, διαμαρτυρομένων

κατά της άποφάσεως της Πύλης περί των άμφισβητουμένων εκκλη- σιών. Άπεφάσισε δ' ούτος να προ- βή εις συστάσεις προς την Τουρκι- κήν Κυβέρνησιν, έπιστών την προ- σοχήν αύτης επί των τελομένων ι- διά εις τό διαμέρισμα της Γευγε- λής, όπου αι άρχαί προστατεύουν την Ρουμανικήν προπαγάνδαν.

—Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ: Αι Γαλλικαί εφημε- ρίδες δημοσιεύουν έν έκτάσει τά της παρουσίας του Πατριάρχου παρά τω Σουλτάνω, άποφeyyousai να κρίνουν τό ζήτημα και άρνούμεναι μόνον εις τό να τονίσουν, ότι τοϋτο είνε σοβα- ρώτατον.

Η ΑΝΑΜΙΞΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ

—ΟΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΥΚΛΟΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ: Ο έν Αθή- ναις άνταποκριτής των «Τάμπερ» τηλεγραφεΐ, ότι ή διαμαρτυρία της Πύλης, ή διατυπωθεΐσα εις της τελευταίαςν αύτης προς τάς Δυνάμεις άνακοινώσεων, εξέπλη- ξε τους έν Αθήναις διπλωμα- τικούς κύκλους, ούτινες φρονοϋν ότι αι παραστάσεις της Τουρ- κίας δέν έπρεπε να γένουν δε- κταί διότι ή Έλλάς και προγε- νεστέρας παρεκλήθη υπό των Δυνάμεων όπως άσκήσῃ την έ- περροήν της επί των Κρητών. Ο άνταποκριτής λέγει, ότι ή Έλληνική Κυβέρνησις επενέβη εν Κρήτη έξ όνόματος του Βα- σιλέως Γεωργίου, ού τό ένδοξ- ατόν εν τη Κρήτη άνεγνωρί- σθη έπίσημως υπό των Δυνάμε- ων. Καί ο Ύπουργός των Έξω- τερικών της Έλλάδος κ. Καλ- λέργης, προσθέτει ο άνταπο- κριτής, ούτω πως ώμίλησε προς τον Τούρκον Πρεσβευ- τήν, εν συντομίαις ήν έσχε μετ' αυτού σχετικώς με τό ζήτημα της άναμείξεως της Έλλάδος εν Κρήτη.

—Η ΠΥΛΗ ΕΠΙΦΥΛΑΚΤΙΚΗ

ΒΙΕΝΝΗ. Τηλεγραφοϋν εκ Κων)πόλεως, ότι κατ' πληρο- φορίας άσφαλείς, οι έπίσημοι Τουρκικοί κύκλοι και οι έξένοι διπλωμάται φρονοϋν, ότι ή Πύλη δέν θα προβή εις ούδεν διαβήμα περί του Κρητικού ζητήματος. Ο' άφήση δέ άνευ άπαντήσεως και την τελευταίαν νότον των Δυνάμεων. Η Πύ- λη θ' άναμείνῃ ήδη την εξέλι- ξιν της καταστάσεως εν Κρήτη.

—ΤΙ ΓΡΑΦΕΙ Η "ΤΑΝΙΝ,"

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ. Η «Τανιν» γρά-

